

hovedstadsudligningen indgår et sådan »boligstøttekriterium«. Kriteriets inddragelse i opgørelsen af det socioøkonomiske indeks i hovedstadsudligningen skal ses i forlængelse af, at den særlige hovedstadsudligning af hovedstadskommunernes boligstøtteudgifter afskaffes. Dette indebærer en harmonisering i forhold til udligningen af boligstøtteudgifter i resten af landet. I vægtingen af kriteriet er taget højde for størrelsen af det beløb, der udlignes via den nuværende særlige boligstøtteudligning i hovedstadsområdet.

Forligspartierne er enige om, at behovet for ændringer i de socioøkonomiske kriterier skal vurderes i lyset af de første erfaringer med kommunalreformen. Partierne vil derfor i folketingsåret 2008-09 vurdere behovet for eventuelle ændringer i de socioøkonomiske kriterier med virkning fra udløbet af den særlige overgangsordning på socialområdet i 2010.

Til § 11

I denne bestemmelse fastsættes de nærmere regler for opgørelse af de beregnede skatteindtægter til brug for hovedstadsudligningen, som skal indgå i beregning af en kommunes udligningsbeløb i hovedstadsudligningen, jf. § 7.

De beregnede skatteindtægter til brug for hovedstadsudligningen beregnes på en anden måde end skatteindtægterne til brug for landsudligningen, jf. § 6. Det skyldes, at landsudligningen er en delvis statsfinansieret ordning, mens hovedstadsudligningen er en mellemkommunal udligningsordning.

I hovedstadsudligningen skal de samlede beregnede skatteindtægter således svare til de samlede beregnede udgiftsbehov. Derfor beregnes skatteindtægterne til brug for hovedstadsudligningen som kommunernes beskatningsgrundlag ganget med en skattetryksfaktor. Skattetryksfaktoren opgøres som de samlede kommunale nettodrifts- og anlægsudgifter for kommunerne i hovedstadsområdet divideret med hovedstadskommunernes samlede beskatningsgrundlag.

Til § 12

I denne bestemmelse fastsættes regler for udlingningstilskud til særligt ugunstigt stillede kommuner uden for hovedstadsområdet. Bestemmelsen indebærer, at der ydes et udlingningstilskud til de kommuner, som har et strukturelt underskud over en vis størrelse. Det strukturelle underskud er et udtryk for en kommunes økonomiske situation. Jo større en kommunes strukturelle underskud er, jo mere ugunstig er kommunens økonomiske situation. Hvis en kommunes strukturelle underskud pr. indbygger overstiger 25

pct. af de samlede kommunale nettodrifts- og anlægsudgifter pr. indbygger, ydes der tilskud til kommunen efter denne bestemmelse. Tilskuddet pr. indbygger udgør 32 pct. af den del af kommunens strukturelle underskud pr. indbygger, der overstiger den ovennævnte grænse på 25 pct. af de samlede kommunale nettodrifts- og anlægsudgifter pr. indbygger. Det samlede tilskud til kommunen fremkommer ved at gange det beregnede tilskud pr. indbygger med kommunens indbyggertal.

Udgifterne til denne tilskudsordning finansieres af statens samlede tilskud til kommunerne efter § 14.

Til § 13

I denne bestemmelse fastsættes reglerne om det såkaldte overudligningsloft. Den foreslåede overudligningsbestemmelse, som indebærer et overudligningsloft på 92 pct., er en videreførelse af den hidtidige overudligningsbestemmelse – dog med en forhøjelse af overudligningsloftet fra 90 til 92 pct.

Overudligningsloftet indebærer, at ændringer i en kommunes udskrivningsgrundlag ikke kan udløse modgående bevægelser i udligningen, som overstiger 92 pct. af kommunens skatteprovenu af ændringen. En kommune vil således højst kunne komme til at miste 92 pct. af et ekstra skatteprovenu i udligning.

Alle kommuner er omfattet af landsudligningen med et udligningsniveau på 58 pct. Det indebærer ikke i sig selv risiko for overudligning. Men for de kommuner, der er omfattet af en af de to overbygninger på landsudligningen, dvs. hovedstadsudligningen eller udligningen for særligt ugunstigt stillede kommuner, opstår der mulighed for overudligning. Hovedstadsudligningen indebærer en yderligere udligning på 27 pct., mens udligningen for særligt ugunstigt stillede kommuner indebærer en yderligere udligning på 32 pct.

Hvis en kommune er omfattet af en af disse to yderligere udligningsordninger og har en tilstrækkelig lav udskrivningsprocent, vil den blive omfattet af overudligningsbestemmelsen. Det skyldes, at en kommunes udligningsbeløb fastsættes uafhængigt af kommunens udskrivningsprocent, mens kommunens skatteprovenu afhænger af udskrivningsprocenten. Hvis en kommunes udskrivningsprocent er tilstrækkeligt lav, vil der således opstå en situation, hvor en ændring i kommunens udskrivningsgrundlag ville udløse en ændring i udligningsbeløbene, som ville overstige 92 pct. af ændringen i kommunens skatteprovenu.

Overudligningsreglen indebærer, at hvis en kommune er i en sådan situation, vil dens udligningsbeløb blive reduceret, således at en ændring i kommunens